

Ἡ Παναγία καὶ ὁ κόσμος (Μελέτιος Καλαμαρᾶς Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ἀπό τόν κόσμο αὐτό, ὅλοι θά φύγουμε. Τό βλέπουμε. Τό καταλαβαίνουμε. Δέν τό ἀμφισβητεῖ κανείς!

Τό ζήτημα εἶναι, ὄχι ὅτι φεύγουμε. Ἀλλά γιά ποῦ; γιά ποῦ;

Ὁ Κύριος καί Σωτήρας μας, πρὶν φύγει ἀπό τόν κόσμο ἔλεγε. Ἐγὼ φεύγω! Πάω, νά σᾶς ἐτοιμάσω τόπο. Τόπο γιά ἀνάπαυση. Τόπο χαρᾶς καί δόξας. Καί θά ῥθῶ πάλι. Νά σᾶς πάρω κοντά μου.

Ἦρθε καί ἡ ὥρα, νά φύγει καί ἡ Παναγία ἀπό τόν κόσμο αὐτό. Ὅμως, ἀπό τήν ἀπέραντη ταπείνωσή της, ποτέ δέν ἔπαυσε νά βλέπει τόν ἑαυτό της σάν μηδενικό! Καί βλέποντας νά πλησιάζει τό τέλος της, φοβήθηκε. Καί ἄρχισε καί νήστευε. Γιά τήν ψυχή της. Νά τήν ἐλεήσει ὁ Κύριος. Νά τήν κρίνει ἄξια, νά τήν πάρει κοντά Του.

Καί πόθησε, στήν ἐξόδιο ἀκολουθία της νά εἶναι παρόντες οἱ φίλοι καί μαθητές τοῦ Υἱοῦ της, οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι. Καί στήν προσευχή της τό φώναξε!

Καί ὁ Υἱός της, ὁ Θεός καί Πατέρας ὄλων τῶν ταπεινῶν, τήν ἄκουσε. Καί ἔστειλε νεφέλες-ἄγγελους καί συνάθροισαν γύρω της τούς ἀποστόλους. Καί κατέβη καί Αὐτός ἀνάμεσά τους. Καί παρέλαβε στήν ἀγκαλιά Του τήν ἁγία ψυχή της.

Καί οἱ πανεύφημοι ἀπόστολοι τό εἶδαν. Καί κηδεύοντας τήν ΕΧΑΙΡΑΝ. Καί οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, ἐνωμένοι μαζί τους, τραγουδοῦσαν! Καί ὕμνοῦσαν τό σεπτό καί ἅγιο σῶμα της, ἀπό τό ὁποῖο ὁ Κύριος τῆς Δόξης ἐπῆρε τό ἅγιο Σῶμα Του, πού τό πρόσφερε θυσία γιά μᾶς, στόν Σταυρό. Καί τροφή τῆς ψυχῆς μας ἴεις ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καί ζωὴν αἰώνιων", στήν ἁγία Κοινωνία.

Τί περισσότερο; Τί μεγαλύτερο; Τί τό ἁγιώτερο;

* * *

Ὁ Κύριος ἐδόξασε τήν δούλη Του. Καί τήν ἔκαμε βασίλισσα στόν Οὐρανό.

Καί ὁ κόσμος ὅλος συμφώνησε.

- Γιά κανέναν ποτέ δέν ἔφτιαξαν οἱ ἄνθρωποι τόσο ὠραῖα ποιήματα καί τραγούδια, ὅσο γιά τήν Παναγία.
- Γιά κανέναν δέν ἔφτιαξαν, τόσο ὠραῖες εἰκόνες· ὅσο γιά τήν Παναγία.
- Κανένα καί κανενός εἰκόνισμα δέν φίλησαν ποτέ, τόσοι ἄνθρωποι καί μέ τόση λαχτάρα καί λατρεία, ὅσο τήν εἰκόνα τῆς Δούλης τοῦ Κυρίου Μαρίας.
- Γιά κανέναν δέν ἔφτιαξαν τόσα μνημεῖα, ἐκκλησίες, κατάσπαρτες σέ ὅλο τόν κόσμο, ὅσες γιά τήν Παναγία!...
- Καί κανένα, οὔτε ζωνταντό, οὔτε πεθαμένο, δέν ἐπικαλέσθηκε ποτέ ὁ κόσμος, τόσο ὅσο τήν Παναγία!...

Καί ἐκείνη ἀνταποκρίθηκε. Καί γέμισε τόν κόσμο, μέ τήν ἀγάπη της, μέ τά θαύματά της. Καί γέμισε ὁ κόσμος μέ θαυματουργές εἰκόνες της, πού εἶναι ἀτελείωτες οἱ ἱστορίες τῶν θαυμάτων της (γιά τήν κάθε μία).

Μηδενικό ἔβλεπε τόν ἑαυτό της ἡ ἀγία Δέσποινα μας ἡ Παναγία.

Πάνω ἀπό ὅλους τῆς γῆς τούς δυνάστες, τήν ὑψωσε ὁ Κύριος. Πρώτη καί μεγαλύτερη τήν ἔκαμε σέ γῆ καί οὐρανό.

Καί ἐμεῖς; Μυαλό ἔχουμε. Τό βλέπουμε;

Πίστη χρειαζόμαστε. Πίστη στόν Χριστό.

Ἀγάπη χρειαζόμαστε.

Ταπείνωση χρειαζόμαστε.

Καλωσύνη χρειαζόμαστε.

Ἄς τρέξουμε κοντά της!...

Καί ἄς τήν παρακαλέσουμε.

Ἄγία Παρθένε, Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, μᾶς ἄφησες ἀγία κληρονομία, τόν τρόπο τῆς ζωῆς σου, τήν πορεία σου στόν κόσμο. Μά ἐμεῖς ἄλλοῦ τόν ἔχουμε τόν νοῦ μας.

Συμπόνεσέ μας. Λυπήσου μας. Ταπεινώσου λίγο ακόμη. Καί παρακάλεσε τόν Υιό Σου, νά μή μᾶς ἀποστραφῆ· νά μᾶς σπλαγχνιστῆ· νά μᾶς φωτίζει· νά μᾶς ἀξιώσει κάτι νά κάνουμε καί ἐμεῖς.

Πηγή: agiazoni.gr